

## N:o 46.

Af Herr A. O. Wallenberg: *Om ändring i § 65 Riksdagsordningen.*

Den gemensamma omröstningen för att lösa eller rättare sagdt slita de frågor, uti hvilka Kamrarne stannat uti stridiga beslut, är visserligen den enda utvägen att betrygga Kamrarnes lika berättigande, men nekas kan icke, att denna metod medför många olägenheter och derföre icke onödigtvis torde böra anlitas.

Genom de gemensamma omröstningarne kunna skatter påläggas och statsutgifter beslutas emot Andra Kammarens bestridande. Genom de gemensamma omröstningarne kan en majoritet i Andra Kammaren undandraga sig att bevilja de nödvändigaste bidragen till statverkets behof, emedan de i alla fall sannolikt blifva beviljade. Genom de gemensamma omröstningarne utkramas det mesta möjliga ur statskassan, emedan hvarje framställning angående statens utgifter eller påläggande af skatter, anses så riksviktig att den, då den ena Kammaren afslagit frågan, *måste* komma under gemensam omröstning.

Ehuru jag för min del anser, att man måste komma derhän, att frågor om anslags beviljande och skatters påläggande först böra till behandling förekomma uti Andra Kammaren, och endast i händelse af bifall derstädes öfverlemnas till Första Kammarens slutliga afgörande, anser jag icke tiden vara inne att nu göra framställning derom. En sådan förändring skulle emellertid icke innebära någon fara, ty erhöles Andra Kammaren beslutande rätten följde dermed *ansvaret*, att icke låta hvarken statsverket eller andra viktiga allmänna institutioner komma i saknad af nödiga medel. Med denna motion har jag likväl endast för afsigt att något litet minska de gemensamma omröstningarne och kanske i ej så ringa mån statsanslagen och skatters påläggande. Mig synes det vara nog om gemensam omröstning ovilkorligen företages, då Kongl. propositioner dertill gifva anledning, hvaremot jag anser att hvarje framställ-

ning af enskild motionär angående statsanslag eller bevillningsfrågor bör anses afslagen då endera Kammaren dertill vägrat sitt bifall. Med frågor, som angå Riksbankens eller Riksgälds-kontorets styrelse eller förvaltning, inkomster och utgifter, bör deremot förfaras såsom hittills, ty dessa verk bero allena af Riksdagen.

På grund af hvad jag nu anført får jag vördsammast hemställa, att 65 Riksdags-ordningen må undergå sådan ändring:

1:o att frågor om statsutgifter eller bevillning, endast då de i Kongl. propositioner förekomma och då de vid första behandlingen af blott en Kammarer blifvit bifallna, skola afgöras genom gemensam omröstning;

2:o att *alla* frågor, angående Riksbankens eller Riksgälds-kontorets styrelse och förvaltning, inkomster och utgifter, uti hvilka Kamrarne fattat stridiga beslut, skola genom gemensam omröstning afgöras;

3:o gemensam omröstning företagas öppet efter namnupprop, och den mening, som vunnit pluralitet af ledamöternes i båda Kamrarne sammanräknade röster, skall gälla såsom Riksdagens beslut, hvaremot *paria vota* betecknar, att Riksdagen afslagit framställningen.

Om remiss till Konstitutions-Utskottet för grundlagsenlig behandling anhålles vördsamt.

Stockholm den 12 April 1873.

A. O. Wallenberg.